

196. θεοῖς τε πίσυνοσ ἔγραφα ἀντὶ πίσυνοσ θεοῖσ πρὸσ ἀποκατάστας τῆσ συνδέσεωσ καὶ τῶν δύο δοχμίων, ὁ Seidler θεοῖσι πίσυνοσ, ὁ Weil θεοῖσ πίσυνοσ· ὁ δὲ νιφάδοσ. Ὁ Hermann ἔγραψεν θεοῖσ πίσυνοσ ἅτε νιφάδοσ ὅτε (= ὅτε δίκην νιφάδοσ), οὐχὶ προσφυῶσ, διότι δὲν ἀποτελοῦσιν ὅμοιον ἦχον αἰ νιφάδεσ τῆσ χιόνοσ καὶ οἱ καταπίπτοντεσ λίθοι. — Ὁ Naber λιθάδοσ ἀντὶ νιφάδοσ.

198. Ὁ Μεδ. παρέχει νειφομένῃσ, ὑπεργεγραμμένου α ἄνω τοῦ η. — Ὁ H. Voss ἦν πύλαισ.

200. πόλεοσ ἀντὶ πόλεωσ ὁ Wellauer.

202. Ἴσωσ γραπτέον δάϊον δόρου. Πρβ. κατωτέρω 263 κέ.

203 κέ. Ἐν τῷ χωρίῳ τούτῳ πλὴν πόλεοσ, ὅπερ φέρουσι νεώτερα ἀντίγραφα ἀντὶ πόλεωσ, ἔγραψα ἐπόμενοσ τῷ Frey μόνον ναοὺσ ἀντὶ: τοὺσ τῆσ. Τῇ διορθώσει ταύτῃ συνηγορεῖ καὶ τοῦτο, ὅτι ἐκλείπειν ἀπαιτεῖ αἰτιατικὴν, ἣτισ μόνον βεβιασμένωσ ἀναπληροῦται ἐκ τοῦ: πόλεωσ, εἶτα δὲ καὶ τὸ ἄτοπον ἄρθρον τῆσ, διότι δὲν γίνεται ἐνταῦθα λόγοσ περὶ μιᾶσ ὠρισμένησ πόλεωσ, ὡσ Ἀγ. 351 τοὺσ . . θεοὺσ τοὺσ τῆσ ἀλούσησ γῆσ. Ὡσ πρὸσ τὰ ἄλλα δὲν ἠκολούθησα τῷ παραγγέλματι τοῦ Hermann λέγοντοσ «ἀνάρμοστον ἐστί τὸ παρασχεῖν τινα κατὰ τὸ σχῆμα τῆσ ὑποφορᾶσ τὰσ λέξεισ ταύτασ τῷ Ἐτεοκλεῖ». Ἡ ὑπὸ νεωτέρας χειρὸσ γενομένη διαίρεσισ ἐν τῷ Μεδ.: ΧΟ. οὐκοῦν τάδ' ἐστί πρὸσ θεῶν; ΕΤ. ἀλλ' οὖν θεοὺσ κτέ., παραβλάπτει τὴν συμμετρίαν ἐν παραδόξῳ τρόπῳ, διότι ἐν πάσῃ τῇ κομματικῇ περιόδῳ 185—230 ὁ Ἐτεοκλῆσ εἰσ ἕκαστον μέρος τοῦ χοροῦ ἀποκρίνεται ἐν τρισὶν τριμέτροισ, θὰ ἦτο δὲ καὶ τὸ μόνον παράδειγμα τῆσ τῶν προσώπων μεταβολῆσ ἐντὸσ ἐνὸσ τριμέτρου παρ' Αἰσχύλῳ. Ὀντωσ δὲ ἠπόρηται ἐὰν ἡ βλάβη μὴ ὑπάρχει βαθυτέρα. Ὁ Dindorf εἰκάζει: καὶ γὰρ τάδ' ἐστί πρὸσ θεῶν, ἐπεὶ θεοὺσ | ἔδρασ ἀλούσησ κτέ. Ἐντονωτέρα θὰ ἦτο ἡ ἔννοια ἐὰν ἐγγέγραπτο «οὐ γὰρ τάδ' ἐστί πρὸσ θεῶν, οὐσπερ νεῶσ | αὐτοὺσ ἀλούσησ πόλεοσ ἐκλείπειν λόγοσ». Ἦδη ὁ Schütz ἠθελε νὰ γράψῃ αὐτοὺσ ἀντὶ τοὺσ τῆσ (ὁ Jacobs πύργουσ, ὁ Winckelmann ὄρουσ). — Ἐν τῷ Μεδ. διώρθωται τὸ ἐκλιπεῖν εἰσ ἐκλείπειν ὑπὸ τῆσ πρώτης χειρὸσ. Ἡ γενικὴ ἔννοια ἀπαιτεῖ τὸν παρατατικόν.

205. λίποι ἀντὶ λείποι νεώτερα ἀντίγραφα.

207 κέ. δαΐῳ θ' ἀπτόμενον πυρὶ πύργωμα ἐξ ἐμῆσ διορθώσεωσ ἀντὶ καὶ στράτευμ' (στ κεῖται ἐπὶ ζέσματοσ) ἀπτόμενον (Σχολ. γρ. τυφόμενον) πυρὶ δαΐῳ, τὸ μὲν διότι οὐχὶ ὁ στρατόσ, ἀλλ' ἡ πόλισ γενήσεται παρανάλωμα τοῦ πυρὸσ (Σοφ.